

گردهمایی بزرگان نقاشی ایران

انگشتر نقره‌ای زنانه کلون یک در چوبی است و برای لحظه‌ای خیره می‌مانی به آرم نگارخانه «ایست».

جام جم آنلاین: انگشتر نقره‌ای زنانه کلون یک در چوبی است و برای لحظه‌ای خیره می‌مانی به آرم نگارخانه #171؛ ایست. در یک روز تعطیل وقتی وارد میدان درکه می‌شوی در خیابان شهید احمدپور، کوچه گلستان می‌توانی بعد از خوردن آلوچه، تمبره‌ندی و... نفس کشیدن در هوای تازه و گشتن در رستوران‌های مختلف به یک نگارخانه هنری بروی.

ایست مکانی است برای درنگ و تأمل. درنگ و تأمل در هنر نوعی زندگی است. نوعی ماندن و معنا دادن. در مقابل هنر باید ایستاد، فکر کرد و اندیشید. هنر با فکر و اندیشه متولد می‌شود. با ابداع و خلقت. هنر یک نوع پیدایش است. یک نوع تولد. این تولد می‌تواند با یک انگشتر زنانه به شکل کلون بر یک در چوبی آغاز شود.

روح بزرگ هنر

باورتان نمی‌شود همه گول‌های بزرگ نقاشی در یک مکان جمع شوند: هانیبال الخاص، داوود امدادیان، فرامرز بیلام، صادق تبریزی، بهمن محمص، مهدی ویشکایی، حسین محجوبی، پرویز کلانتری، مسعود عربشاهی، کورش شیشه‌گران، هوشنگ سیحون، جعفر روحبخش، جمال بخش‌پور، ناصر اویسی، احمد اسفندیاری و آیدین آغداشلو. حس عجیبی از بودن و نبودن استادانی که کمتر می‌توان آثار آنها را در جایی دید. انگار روح بزرگ هنر در فضا در جریان است. از هر هنرمندی تعدادی تابلو در اندازه‌های مختلف به چشم می‌خورد. در مجموع 40 اثر نقاشی بر دیوار است. از مشخصه‌های بارز نمایشگاه این است که همه آثار متعلق به یک دوره زمانی هستند که با مواد مختلف کار شده‌اند. سبک همه تابلوها فیگوراتیو (طراحی انسان) است که با تکنیک‌های رنگ روغن، آبرنگ، گواش، کاهگل، لیتوگرافی و... پدید آمده‌اند. نگاه که می‌کنی فضا پر است از رنگ‌های سبز، قرمز، سرمه‌ای، آبی، طلایی و... هنرمندانی که سال‌ها آثاری از آنها به نمایش عمومی در نیامده است. در سویی اثری از هانیبال الخاص هنرمند فقید، نویسنده و نقاش نوگرا که سال‌ها سابقه تدریس و آموزش در رشته‌های هنر را داشته و آغازگر طراحی فیگوراتیو در نقاشی معاصر ایران است به نمایش درآمده است. در سویی دیگر اثری از بهمن محمص هنرمند پیشروی نقاش، مجسمه‌ساز و... کنار تابلویی از پرویز کلانتری به نمایش درآمده است. اثر کلانتری تصویر مردی سوار بر اسب است. در طراحی از کاهگل روی پرچمی که در دست مرد است نوشته شده #171؛ سیاوش در آتش؛ ترانه خسروشاهی، مسوول این نگارخانه می‌گوید: #171؛ هدف از برگزاری نمایشگاه نقاشان بزرگ معاصر این است که خلأ برگزاری نمایشگاه‌های پژوهشی - تاریخی در ایران از بین برود. نگارخانه ویتترین نیست که افراد در آن اثر هنری را نگاه کنند بعد اگر خوششان آمد بخرند. نگارخانه باید بار فرهنگی داشته باشد و در فرهنگ‌سازی دانش بصری نقش بسزایی ایفا کند. مجموعه تابلوهای موجود در نمایشگاه نقاشان بزرگ معاصر ایران از مجموعه‌دارها به صورت امانی جمع‌آوری شده است.

هویت در هنر

نقاشی روی دیوار تو را با خود می‌برد به سال‌های دور. به خیلی سال‌ها قبل. انگار یکجورهایی به ریشه‌هایت نزدیک می‌شوی. به تو هویت می‌دهد. چنین هویتی، هم آرامت می‌کند هم احساس قدرت و حرکت می‌دهد. وقتی به ریشه‌هایت بند نباشی نمی‌توانی حرف بزنی. در جهانی که با فراگیر شدن رسانه‌ها و راه‌های ارتباطی چون دهکده‌ای شده، اگر به ریشه‌هایت نزدیک نباشی؛ هویت نداشته باشی؛ دیگر حرفی هم برای گفتن نداری. هنر باید حرف داشته باشد. هنری که حرف نزنند هنر نیست. هنر متعلق به هر ملیت و فرهنگی برخاسته از آن ملیت و فرهنگ است. در آثار صادق تبریزی مینیاتورهای زن و مرد تو را به گذشته‌های دور می‌برد. نقوش قدیمی، کاشیکاری‌ها، قلمدان‌ها، آینه‌کاری‌ها و خط‌های شکسته. نستعلیق قسمتی از هویت ایرانی تو را با رنگ‌های زرد و نارنجی نشان می‌دهد. رنگ‌های کویری و گرم. گاهی حروف انگلیسی در برخی از آثار به چشم می‌خورد، ولی نقوش غالب نقوش ایرانی است. تصویرها قسمتی از وجود تو هستند. استاد صادق تبریزی خالق این آثار درباره هنرش می‌گوید: #171؛ نقاشی‌های من متعلق به مکتب سقاخانه‌ای است که در آنها نشانه‌هایی مانند کتاب‌های چاپ سنگی، کتیبه‌های مساجد، سنگ‌نوشته‌ها، تزئینات قدیمی و... به چشم می‌خورد؛

انسان کی در طبیعت زندگی می‌کند؟

در این نمایشگاه اثری از استاد حسین محجوبی هم به چشم می‌خورد. در کارهای او تصویر در هاله‌ای از نور فرو رفته است. تصویر

درخت‌ها و اسب‌ها با رنگ‌های آبی و سبز. گله‌ای از اسب‌های وحشی در پشت درختان تبریزی پنهان شده‌اند.

آنقدر مرموز و در عین حال دوست داشتنی است که ناخودآگاه دلت می‌خواهد در آن فضا باشی. جایی دور از شهر؛ جایی که زندگی حقیقت و معنا دارد. دور از ماشین. جایی که شبیه کوچه‌ها و خیابان ما نیست و روح را نوازش می‌دهد.

استاد محجوبی درباره آثارش می‌گوید: #171؛ سوژه کارهای من بیشتر درخت و اسب است و در کارهایم سعی می‌کنم به تسلط ماشین بر زندگی اعتراض کنم. تمدن، زندگی بشر را پیش برده ولی نارضایتی‌هایی هم در پی داشته. همه سوال من این است که انسان کی می‌خواهد در طبیعت زندگی کند؟ اسب و درخت دو سمبل هستند که قربانی زندگی ماشینی شده‌اند. »

گرانی آثار

در حال حاضر نمایشگاه‌های هنری زیادی در اقصا نقاط جهان برگزار می‌شود که هنرمندان ایرانی می‌توانند در آن شرکت کنند مانند حراج‌های بزرگ کریستی، اکسپوس‌های هنری بزرگ و... . قیمت آثار در این نمایشگاه‌ها باعث شده که قیمت آثار هنرمندان ایرانی نیز بالا برود، اگرچه بالا رفتن قیمت آثار در اقتصاد هنر نقش مثبتی دارد ولی باعث به وجود آمدن قیمت‌های کاذب هم شده است. قیمت آثار هنری نباید بی‌رویه و بدون معیار بالا برود. آثار هر هنرمندی براساس سابقه، تحصیلات و ... باید قیمت متناسب خود را داشته باشد. بعلاوه با پیشرفت وسایل ارتباط جمعی، جوانان ایرانی به راحتی به آثار هنرهای جهانی دسترسی پیدا کردند. این دسترسی آسان متأسفانه باعث شده از آثار دیگران کپی کنند... صدای دردهای مشترک هنرمندان بالا و بالاتر می‌رود....

پریسا امیرقاسمی / جام جم